

Nazwisko **DUNIN-BORKOWSKI**

Imiona **OLGIERD JÓZEF** Pseudonim

Z domu

Data urodzenia Miejsowość, kraj **Redunin, Polska**

Data śmierci **4-05-1980** Miejsowość, kraj **! Kanada**

Lat życia **77**

Adres cmentarza **cmentarz wojkowy w Montrealu.**

Źródła: **Nowy Dziennik, New York, 14-5-1980**

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy *Pułkownik dypl.*.....

Odznaczenia *Polonia Restituta, Krzyż Walecznych, 29. Krzyż Zasługi*
z Mieczami, Śląski Krzyż Waleczności, Croix de Guerre i......

NOUJ DEJENNIK

NEW YORK

14. 5. 1980

STP

OLGIERD JÓZEF DUNIN-BORKOWSKI

Minister pełnomocny R.P. na Kanadę; pułkownik dyplomowany Artylerii — urodzony w majątku Radunin, powiat sokulski — Kawaler Krzyża Orderu Odrodzenia Polski; odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Śląskim Krzyżem Waleczności, Croix-de Guerre i innymi; powstaniec śląski; oficer 1 PAL Legionów im. J.P. Sztabu 8 Dyw. Piechoty; kwatermistrz 1 Dyw. Grenadierów we Francji; kwatermistrz 3 D.S.K.; członek AK i wieloletni redaktor Biuletynu Informacyjnego b. żołnierzy AK, Oddział Montreal; pilsudczyk, emigrant polityczny — niestrudzony bojownik o wolność Polski — zmarł w Kanadzie 4 maja 1980 roku, w wieku 77 lat. Pochowany został na cmentarzu wojskowym w Montrealu, w dniu 9 maja 1980 roku.

W głębokim smutku pozostają

**ZONA, SYN, SYNOWA, WNUCZKI i WNUK w Kanadzie,
RODZINA w USA i w Polsce**

DUNIN-BORKOWSKI Olgierd, ppłk dypl. KWx2 (1903-1980)

Ur. 15 sierpnia 1903 r. w majątku Radunin, pow. Sokółka, woj. białostockie. Syn Władysława i Zofii Kalenkiewicz. Wychowanek Korpusu Kadetów Nr 2 w Modlinie, gdzie zdał maturę w 1922 r. Uczestnik 3-go Powstania Śląskiego. Po ukończeniu w 1924 r. Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu otrzymał przydział do 1 PAL Leg. w Wilnie. Absolwent Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, XIII promocji (1932-1934). 1-szy oficer Sztabu 8 DP (1935), d-ca Bat. i Dyw. 28 PAL (1936-1938), oficer Oddz. II Szt. Gł. (1938-1939). Internowany w Rumunii 18 września 1939 r. Po kilkumiesięcznym pobycie w obozie w Dragassani uciekł do Bukaresztu, i stamtąd pociągiem przez Jugosławię, Włochy przybył w grudniu do Francji. Przyjęty do PSZ i po skróconym kursie w École Supérieure de Guerre w Paryżu został kwatermistrem 1 DGren. Dostał się 23 czerwca do niewoli niemieckiej w St. Dié (Vosges). Jeniec obozów: Edelbach, Skoki, Colditz, Hadamar Dolny, Hadamar Górny, Oflag II D Gross Born, gdzie pod koniec 1943 r. złożył przysięgę na rotę AK i został d-cą Baonu Szturmowego "B". W końcowej fazie wojny, po 750 kilometrowej ewakuacji pieszej na zachód, oswobodzony został z obozu w Sandbostel przez wojska brytyjskie 29 kwietnia 1945 r. Do II Korpusu dołączył 27 lipca 1945 r. Po przeszkoleniu i odbyciu szeregu stażów został kwatermistrem 3 DSK. Zdemobilizowany w Anglii pracował początkowo jako robotnik fabryczny, a później do emerytury jako urzędnik brytyjskiego ministerstwa. Na emigracji w Kanadzie od sierpnia 1970 r. Należał do: Związku Karpatczyków, Grenadierów, Koła AK, Związku Ziemi Wschodnich i do Polskiego Instytutu Naukowego. W Londynie redagował przez kilka lat *Gońca Karpackiego*, a w Montrealu *Biuletyn Informacyjny Koła AK*. Pisywał artykuły na łamach prasy polonijnej podpisując je: Olgierd Dunin, Józef Gończarycha i J.G. Jest autorem: *XIII Promocja 1932-1934* [w:] *W 50-lecie Powstania Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie*. Zmarł 4 maja 1980 r. **d-1, AC-1628**